

[Poul Schlüter.]

skal ikke skjule, at jeg føler mig tryggere ved, at Nationalbanken bærer dette ansvar, end at det nu gøres til en kassebold i forholdet mellem S og SF, hvordan pengepolitikken skal tilrettelægges her i landet.

Den udskrivningsprocent, regeringen foreslår, vil føre til et højere skattetryk til næste år, det skal man ikke skjule. Udskrivningsprocenten er stadig 91, det samme som i år, men virkningen for skatteyderne bliver anderledes, og det hænger sammen med, at der for de fleste mennesker bliver tale om så kraftige pengeindkomststigninger, at pristalsreguleringen af skalatrim og bundgrænse ikke giver tilstrækkelig kompensation. For langt de fleste bliver der tale om en skrapere beskatning på grund af progressionen i skattesystemet. Folk, der kun går gennemsnittet frem til næste år i løn- og indkomststigning, bliver ringere stillet til næste år, hvis pristalsbevægelsen og prisstigningerne fortsætter. Og så skal det ses i sammenhæng med tyngden af afgifterne. Der bliver tale om en alvorlig skærpelse af skattetrykket for den danske befolkning til næste år uden udsigt til, at det hjælper og kan løse vore problemer. Derfor må jeg på det konservative folkepartis vegne sige, at da der er en så alvorlig uoverensstemmelse mellem den politik på de økonomiske områder, som regeringen fører, og den, vi vil anbefale, den, vi har stillet forslag om, ligger det sådan, at vi ikke føler nogen lyst eller forpligtelse til at tage medansvar for den direkte statsskat, regeringen foreskriver. Vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af den foreslåede udskrivningsprocent i år.

Enggaard: Da vi for nogle dage siden havde første behandling af lovforslagene om udskrivningsprocenten og ændring af sømandsskatteoven, var der en forholdsvist stilfærdig, men principiel meningsudveksling mellem finansministeren og partierne om disse problemer. Det bærende i diskussionen den dag var, at det var svært at tage stilling til de foreliggende lovforslag, fordi sammenhængen ikke var kendt, fordi man endnu ikke vidste, hvad den bebudede buket af afgifter og omlægninger fra regeringens side indebar, og derfor kunne man ikke bedømme værdien af den finanspolitik, der dermed var lagt op til.

Situationen nu nogle dage senere er afklaret i den henseende, at vi har fået indholdet af buketten, vi er midt i forhandlinger om den konkrete lovgivning om en række af de nye afgifter, og vi ved med beklagelse, at den bestanddel af stramningen på 1 mia. kr., som hidrører fra besparelserne, er af størrelsesordenen 200 mill. kr., uden at vi dog kender sammensætningen og dermed værdien finanspolitisk af de besparelser, som er forudset.

Vi ved derimod, at udskrivningsprocenten af flertallet fastholdes til 91. Vi ved, at den typiske skatteborger reelt vil få en trækprocent næste år, som er 1 højere end i indeværende år, og vi har hertil fået afgifter af forskellig art, som i hvert fald bladet Aktuelt i dag beregner til 100 kr. årlig pr. familie. Men vi har ikke herigennem fået en finanspolitik, som er blevet mere hensigtsmæssig i forhold til de væsentlige problemer for den danske økonomi, som vitterlig foreligger.

Fra venstres side beklager vi, at regeringen ikke i højere grad er slået ind på sparevejen. Som vi har fremhævet ved flere tidligere lejligheder, anser vi en reduktion af de offentlige udgifter for at være den eneste forsvarlige måde at klare de finanspolitiske problemer på.

Selve forhandlingerne omkring de to lovforslag, som vi nu har til anden behandling, har vel derfor også i modsætning til mange tidligere lejligheder, hvor man har vurderet vægten og tyngden af de forskellige afgifter og skatteformer og de forskellige skalaudformninger m. v., i stedet gået på udenværkerne. De har gået på den omstændighed, at man her fra flertallets side, socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, har ført en allerede truffen beslutning frem til gennemførelse, og denne beslutning har været så fast, at der ikke har været megen bevægelsesfrihed for socialdemokratiet eller socialistisk folkeparti i de forhandlinger, som har været ført.

Kronen på værket blev sat, da vi skulle skrive betænkning efter udvalgsarbejdet og de to flertalspartier lidt usædvanligt her lagde en lang fortægnelse frem over de ting, som de to partier ønsker at gennemføre sammen på skattepolitikens område i den kommende tid.

Ikke alt i denne liste var nyt. Der var de bestanddele med, som vi kender fra forårets